

مدیریت استراتژیک ایمنی هوانوردی

علیرضا جباری زاده گان

دانشجو دکتری مدیریت کسب و کار هوانوردی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران
Jabarizadegan.alireza@gmail.com

میلاد جمشیدیان

دکتری مکانیک دانشگاه صنعتی خواجه نصیر - مدیر ایمنی شرکت هواپیمایی زاگرس - مسئول دفتر مهندسی هواپیما AAA کانادا
Milad7jamshidian@gmail.com

چکیده

ایمنی یک مفهوم نسبی است و نه مطلق. هدف سیستم های ایمنی بالا بردن ایمنی و پایین آوردن ریسک تا سطح قابل قبول می باشد. پتانسیل خطر را به طور کامل نمی توان از بین برد، زیرا پتانسیل خطر نتیجه عملیات شرکت های هواپیمایی است و در واقع محصول جانبی ارائه خدمات می باشد. ایمنی و مدیریت ایمنی، نحوه برخورد با خطر و راه های کاهش احتمال بروز خطر، از مهم ترین مطالبی است که هر سازمان به آن می پردازد. با توجه به اهمیت و حساسیت صنعت هوانوردی، این مسئله در این صنعت بیشتر نمود پیدا می کند. در این تحقیق، به مدیریت ایمنی هوانوردی از منظر مدیریت استراتژیک پرداخته شده و ضمن بررسی مفاهیم مدیریت ایمنی و مدیریت استراتژیک، مدیریت ایمنی هوانوردی و الگوی مدیریت استراتژیک ایمنی مورد بررسی قرار گرفته است.

واژگان کلیدی: ایمنی، مدیریت استراتژیک، مدیریت ایمنی، هوانوردی

مقدمه

پاسخ گوی نیازها و تقاضاهای جدید بود، به همین دلیل مسلح شدن به بینش متناسب با شرایط جدید و شروع تفکر استراتژیک نسبت به وقایع و در پهنای آن ایجاد بستری جهت برنامه ریزی استراتژیک و انتخاب استراتژی های کارساز و تلاش در جهت اجرای آن و بطور کلی اعمال مدیریت استراتژیک، شاید بتوان فاصله عقب ماندگی از غافله حرکت را اندکی کوتاه نماید. استراتژی بلندمدت است، یعنی هرگاه ما به آینده توجه کنیم، مفهوم استراتژی معنی پیدا می کند و بدون آن چنین کلمه ای خالی از معنی است. (معروفی، ۱۳۸۲) درنگاه اول با این توضیح می توان به سادگی دریافت که استراتژی منافع بلندمدت را مورد توجه دارد، پس گاه منافع کوتاه مدت قربانی منافع بلندمدت می شوند. با استفاده از علم

امروزه تمام نظام های اجتماعی بدون استثناء تحت تأثیر شدید تغییرات محیطی قرار دارند. هرگونه وقایع سیاسی، اقتصادی، اجتماعی، تحولات تکنولوژیکی و پیشرفت علمی در عرصه های مختلف، سیستم های دولتی و به تبع آن سیستم های فرعی را در تمام عرصه ها و فعالیت های گوناگون متأثر می سازد. این تغییرات که روبه روز به سرعت و حجم آن افزوده می شود، بدون شک آثار غیرقابل تردیدی بر عملیات سازمان ها و دستگاه های دولتی خواهد گذاشت. با این تحولات در عرصه فن آوری و پیچیدگی جوامع و افزایش روبه رشد تقاضا و توقع مردم نسبت به ارائه خدمات مطلوب و توسعه اطلاعات و ارتباطات، دیگر نمی توان در قالب روش ها و تکنیک های گذشته